

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

61. évfolyam, 123. szám

1971. MÁJUS 27.

CSÜTÖRTÖK

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon

ARA: 80 FILLER

Üdvözlő felszólalások a CSKP kongresszusán

Szerdán délelőtt folytatta munkáját a Csehszlovák Kommunista Párt XIV. kongresszusa. Délelőtt hangzott el Lubomir Strougalnak, a CSKP KB elnökségi tagjának, a szövetségi kormány elnökének beszámolója az 1971–1975. évi népgazdaságfejlesztési terv fő irányelveiről. Majd megkezdődtek a felszólalások. Leonid Brezsnyevnek, az SZKP Központi Bizottsága főtitkárának felszólalását lapunk 2. oldalán közöljük.

Több szocialista ország küldöttségének vezetői mondták el üdvözlő beszédüket. A szünet után a sort Edward Gierk, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára nyitotta meg, utána Erich Honecker, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottságának első titkára, majd Todor Zsivkov, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára beszélt.

Ezután mondtotta el beszédét Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. Kádár János beszédét a hallgatóság nagy tetszéssel, helyesléssel fogadta, több ízben szakította meg taps, és a beszéd elhangzása után lelkes felkiáltások, hosszú taps honorálta az MSZMP Központi Bizottsága első titkárának, a magyar küldöttség vezetőjének fejtegetéseit.

Kádár János beszéde

Mindenekelőtt őszinte köszönetet mondok a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében a meghívásért — mondotta Kádár János bevezetőjében. — Szívből üdvözlöm testvérpártunk, Csehszlovákia Kommunista Pártja XIV. kongresszusának küldötteit és teljes sikert kívánok nagy fontosságú munkájukhoz. Küldöttségünk átadja önöknek, s a küldött elvtársak személyében a Csehszlovák Szocialista Köztársaság kommunistáinak, munkásosztályának, népeinek a magyar kommunisták, a szocializmust építő magyar nép testvéri üdvözlését és legjobb kívánságait.

A továbbiakban Kádár János idézte az elmúlt 50 év nehéz harcát a szocialista forradalom győzelméért. Ebben a harcban — mondotta — népünknek mindvégig hű szövetségesei voltak Csehszlovákia kommunistái, munkásosztálya, haladó emberei. Népeink forradalmi harcaiban, a Magyar és a Szlovák Ta-

nácsköztársaság dicső napjaiban és azóta is sok esztét vívtak együtt elődeink a közös ellenség-gel.

az egész nemzetközi imperializmussal szemben. Közös voltak népeink örömei, gondjai; erősödött a felismerés, hogy csak együtt, összefogva boldogulhatunk.

A csehszlovák és a magyar kommunisták tapasztalatai egyaránt mutatják — folytatta —, hogy a kapitalista osztályellenesség legyőzése, a múlt maradványainak felszámolása, az új, szocialista társadalom felépítése, a nemzetközi imperializmus beavatkozási kísérleteinek visszaverése nagy és nehéz feladat, amely nemzedékek szilárd helytállását követeli meg. Sorsunk úgy hozta magával, hogy

a közelmúlt években országainkban nehéz helyzet alakult ki.

s emiatt előbb a Magyar Népköztársaság, majd a Csehszlovák Szocialista Köztársaság került a nemzetközi (Folytatás a 2. oldalon.)

Jól jött a lehűlés, de kellene még az eső

A május nemcsak nevelő hónap, hanem jó pénzforrás is. Ilyenkor mutatja már magát a határ, kalászol az árpa, rozs, gyorsan nő a kukorica, a gyümölcsfák pedig megtelnek jó ízű, zamatos gyümölcscsel. Az átmenet nélkül beköszöntött „nyári kanikula” meggyorsította a nö-

vények fejlődését, némely helyen, különösen homokvidékeken majdhogya károkat is okozott. A határ benépesült, a fűszerpaprika-palántázásnál, növényápolásnál, a kertészetekben, a hagymaföldeken nap mint nap találtak, s találnak munkát a szövetkezeti tagok.

Ezekben a napokban is fokozatosan indulnak külföldre Csongrád megyéből a primörvonatok. Egyre több keresett cikk kerül a fogyasztók asztalára, jut az itthoni vásárlóknak is. Részéről most a sárgarépa „fut”, Csehszlovákiaába küldenek belőle nap mint nap. Ma, csütörtökön indítják az első földieper- és cseresznyeszállítmányt az NDK-ba. Az újszegedi kertek, a forráskúti Haladás Tsz és a domaszéki Béke Szakszövetkezet szállított jelentősebb tételt, amit a szegedi boltokban is tapasztalhattunk, hiszen napról napra több az izletes gyümölcs és elfogadhatóbbak az árak.

Szentes térségéből folyamatosan tart a fejes káposzta felvásárlása és exportálása. A mai napon 6 vagonnal indítanak Svédországba és az NDK-ba. Az újbudonyi sláger. Különösen Tiszaziget jeleskedett eddig az eladásban, mert a megvásárolt áru 75 százalékát a kis Tisza menti falu házikertjeiből, kiskertjeiből adták át. Eddig Budapestre szállítottak, s hét végére előkészítettek egy vagonnyi árut, mintaszállítványt, amit Svédországba küldenek. A borsó is igen keresett. Eddig még nem nagy mennyiséget vásároltak fel, a korábbi napokban „behozatalra” szorult Csongrád megye. Baranyából vásárolt fel a MÉK, hogy Szeged ellátásában ne legyen zavar. Most már önellátók vagyunk, naponta 15–20 mázsa árut szállítanak a gazdaságok.

Az árak elfogadhatóbbak, s kétségtelen az is, hogy egy jó kiadós zápor még kedvezőbbé tenné a „májusi mérleget”. Az éjjel lehullott csapadék is segített, de nagyon kellene még több eső a földekre, a primörökre.

Lövészeten

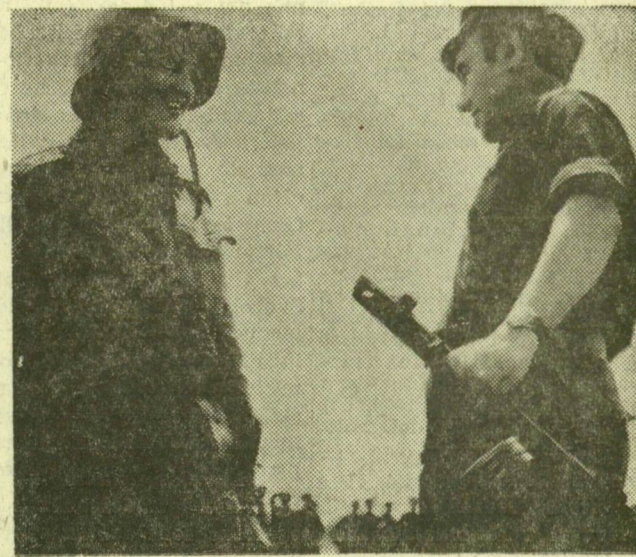
A dóci lőtérrel messzire hallatszik a lövések, robbanások hangja. Az évi kiképzési tervnek részfeladataként több napon át lögyakorlaton vesznek részt a szegedi munkások, akik ezekben a napokban hajnalban kelnek és fáradtan kerülnek haza, de annak örömeivel, hogy sikeresen teljesítik feladatukat. Fűkö József, a munkásőrség egységparancsnoka és közvetlen munkatársai minden részletre kiterjedően dolgozták ki ezt a sok figyelmet, helytállást igénylő programjukat, amelynek értékelése majd belekerül a zászlóalj eddigi sikerei közé.

Munkában a rádiósok. Az előtérben Pataki Lajos, aki civilben cipőgyári TMK-csoportvezető lakatos. A hatalmas lőtér minden pontját „átfogják” a rövidhullámú vevővel, adóval. A rádióegység a parancsnoki kar fontos ütüre

A pisztolylövésre felsorakozott raj a tüzelőállásban biztosan és pontosan lő a felállított céltáblákra. A szegedi munkások lövőeredménye még minden esztendőben jó osztályzatot kapott

Somogyi Károlyné felvétele

Fiatalk munkásőrlány, Baranyai Edit kendergyári szövőnő, kézigránátdobásra készül, fegyverrel a kézben. Előtte a kézigránátdobáshoz szükséges mozdulatokra és a fegyvertartás helyes elemeire hívja fel a figyelmet Hnyilicza Mihály, az alakulat parancsnokhelyettese

Működik a tarjáni víztorony

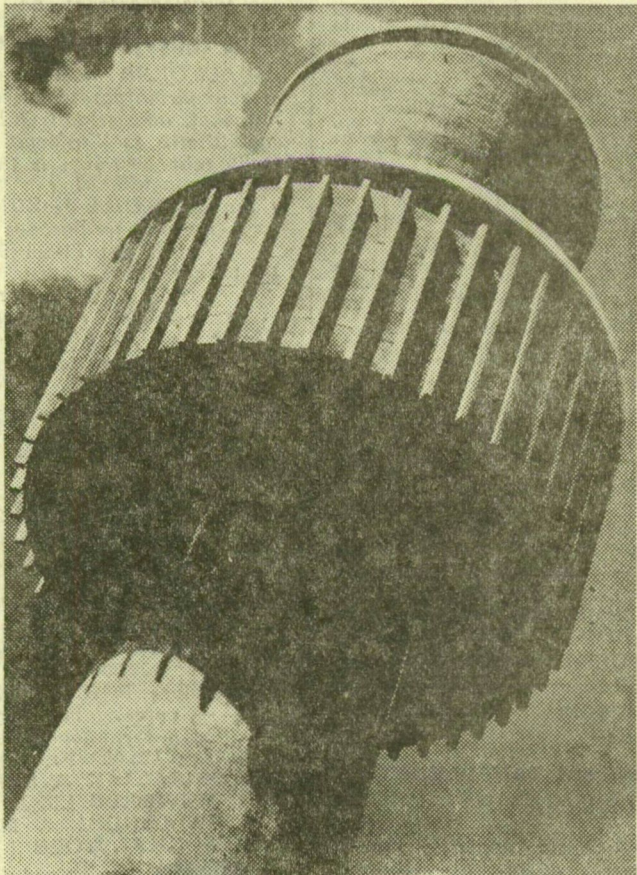
— Tessék mondani, folyik-e a víz? — érdeklődünk az egyik tizedik emeleti lakásban.

— Igen, most van — válaszolja a fiatal lány. — De máskor nincs ilyenkor — teszi hozzá gyorsan. Aztán meg is mutatja, hogy a csapból vastag sugárban ömlik a víz.

Eddig a magasan levő lakásokban napközben nem folyt a víz a csapból. Csak éjjelente, egy kevés. Nappal úgy kellett hordani az alsóbb emeletről. Tegnap reggeltől azonban már van víz a tizedik emeleten is. Nem történt csoda, mindössze az új tarjáni víztornyot kapcsolták be a hálózatba. Ezzel remélhetőleg végképp megszűntek a vízellátási gondok Tarjánban.

Az új torony 55 méter magas, amíg a legmagasabb tarjáni ház 32 méteres. A toronyban két tartály van. Az alsó (1500 köbméter) a 3,5 atmoszférás városi hálózathoz csatlakozik. A felső, 800 köbméteres tartály a különálló tarjáni rendszer ellátását biztosítja, 5,5 atmoszférás nyomással.

A torony építése 16 millió forintba került, 2800 tonna súlyú, és 2300 tonna vizet képes magába fogadni. Alapozása 4 méter mély. Egy méter vastag, 20 méter átmérőjű vasbetontömbön áll. A tornyot két hét alatt töltötték fel teljesen vízzel. Erre az óvatosságra a süllyedés miatt volt szükség, ugyanis a két hét alatt 9 centiméter-

rel került mélyebbre a vasbetonszerkezet.

Es végül még egy érdekesség, amely valószínűleg kellemes színteljes lesz Tarjának: a torony lábánál lévő kőmedencét hamarosan

megtöltik vízzel. A karcsú, vasbetontest tehát egy kis tóból fog kiemelkedni, melyet éjjelente kék lámpák világítanak meg.

Sz. L.